

عنوان مقاله:

بررسی اثر بخشی آموزش گروهی به شیوه شناختی _ رفتاری و رفتاری بر سازگاری اجتماعی دانش آموزان

محل انتشار:

ششمین همایش ملی تحقیقات میان رشته ای در مدیریت و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

رضا ستوده باصری - دانشجوی کارشناسی پیوسته مشاوره و راهنمایی، دانشگاه فرهنگیان شهید مطهری شیراز، ایران

محمد حسین کریمی - دانشجوی کارشناسی پیوسته مشاوره و راهنمایی، دانشگاه فرهنگیان شهید مطهری شیراز، ایران

عباس روحی پناه - دانشجوی کارشناسی پیوسته مشاوره و راهنمایی، دانشگاه فرهنگیان شهید مطهری شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

روش یادگیری مشارکتی تکنیک رایجی در آموزش است. در این تکنیک، معلم به جای ارائه ی اطلاعات به دانش آموزان، به عنوان عاملی تسهیل کننده عمل می کند تا دانش آموزان به جست وجو، یافتن و اشتراک گذاری اطلاعات بپردازند. دانش آموزان به شکل منفعلانه ای واقعیت ها را جذب نمی کنند، بلکه از دانش مشترک خود و آنچه در کلاس آموخته اند، برای پرورش ایده ها و برنامه ها استفاده می کنند. ایده کلی یادگیری مشارکتی سابقه ای طولانی دارد. این رویکرد، حاصل اندیشه نظریه پردازان و محققانی است که می خواستند به نحوه یادگیری کودکان از تجربه پی ببرند، و معتقد بودند که تجربه بیشترین نقش را در فرایند یادگیری ایفا می کند، به شرط اینکه توام با تجزیه و تحلیل منظم و منطقی باشد. رویکرد یادگیری مشارکتی در دهه حاضر از نظر گاه های مختلف مورد مطالعه قرار گرفته است. بررسی این نظر گاه ها منجر به ارائه الگویی شده که در تحقیق حاضر به اجرا درآمده است. نتایج حاکی از تاثیر قابل توجه روش یادگیری مشارکتی بر رشد مهارت های اجتماعی و پیشرفت تحصیلی دختران و پسران بوده است. نتایج تحقیق با بسیاری از نظر گاه های ارایه شده و تحقیقات انجام شده همخوانی دارد. به منظور اجرای موثر روش یادگیری مشارکتی همکاری نویسندگان کتابهای درسی، تصمیم گیرندگان آموزشی، معلمان و والدین ضروری است.

کلمات کلیدی:

تدریس، دانش آموز، معلم، مشارکت، یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1733076>

